

“This nation is great because we get each other’s backs”

En studie av inrikespolitisk påverkan av den amerikanska
Presidentens utrikespolitiska diskurs.

Abstract

Vårt uppsatsarbete strävade efter att undersöka och klargöra om USA:s parlamentariska förhållanden kan påverka Presidentens utrikespolitiska diskurs. Arbetet gick ut på att pröva om det fanns ett samband mellan en polariserad amerikansk Kongress och en aggressiv diskurs hos Presidenten. För att komma fram till vårt resultat definierade vi aggressivitet utifrån tre olika teorier (säkerhetisering, identitetssäkerhet och våldspolitiska metaforer), som sedan applicerades på Presidentens årliga State of the Union tal. Resultatet blev att det var betydligt högre grad av aggressivitet under stark polarisering i förhållande till svag polarisering. I vår analys kom vi även fram till andra slutsatser, däribland att partiernas mandatfördelning i Kongressen inte spelade en påverkande roll under svag polarisering för aggressiviteten i Presidentens diskurs. Däremot fann vi under stark polarisering att partiernas mandatfördelning spelade en viss roll för graden av aggressivitet. Alltså kunde vi dra slutsatsen att USA:s parlamentariska förhållanden kan påverka Presidentens utrikespolitiska diskurs under stark polarisering.

Nyckelord: Polarisering, Utrikespolitik, Aggressivitet, Säkerhetisering, Identitetssäkerhet, Våldspolitiska Metaforer

Antal ord: 9461

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Frågeställning	1
2	Teori	2
2.1	Polarisering	2
2.2	Aggressivitet	3
2.3	Motivering av teorival	4
3	Metod	5
3.1	Diskursanalys.....	7
3.2	Innehållsanalys	8
4	Material	9
4.1	Källkritik.....	10
5	Bakgrund	11
5.1	Amerikanska politiska systemet	11
5.1.1	Presidenten	11
5.1.2	Kongressen.....	11
5.1.3	Högsta Domstolen.....	12
5.2	Statistik	12
5.2.1	Polarisering i Senaten	13
5.2.2	Polarisering i Representanthuset.....	14
5.2.3	Mandatfördelningen i Kongressen och Presidentens partitillhörighet.....	15
6	Analys	17
6.1	Presidenten har överläge i Kongressen under svag polarisering	17
6.1.1	Säkerhetisering.....	17
6.1.2	Identitetssäkerhet	18
6.1.3	Vårdspolitiska metaforer	20
6.2	Presidenten har underläge i Kongressen under svag polarisering	20
6.2.1	Säkerhetisering.....	20
6.2.2	Identitetssäkerhet	21
6.2.3	Vårdspolitiska metaforer	22

6.3	Presidenten har överläge i Kongressen under stark polarisering.....	23
6.3.1	Säkerhetisering.....	23
6.3.2	Identitetssäkerhet	25
6.3.3	Våldspolitiska metaforer	26
6.4	Presidenten har underläge i Kongressen under stark polarisering.....	27
6.4.1	Säkerhetisering.....	27
6.4.2	Identitetssäkerhet	29
6.4.3	Våldspolitiska metaforer	31
7	Diskussion	32
7.1	Svag polarisering kontra stark polarisering.....	32
7.2	Överläge kontra underläge i Kongressen under svag polarisering	33
7.3	Överläge kontra underläge i Kongressen under stark polarisering.....	34
8	Okända variabler	36
9	Slutsats	37
Referenser		38
Litteratur		38
Konferenstryck.....		38
Artiklar		38
E-böcker.....		39
Internetkällor.....		39
Appendix.....		41

1 Inledning

Utifrån ett historiskt perspektiv har USA betraktas som en aggressiv aktör på den internationella arenan. Trots att USA är ett ungt land har man ändå varit inblandade i många krig, varav många har varit interventioner på annat lands territorium. Forskningen har till stor del ägnats åt att förklara USA:s utrikespolitik genom teorier om stormaktsambitioner och ytliga analyser av det internationella systemet. Därför anser vi att det är viktigt att se till inrikespolitiska förhållanden. Utifrån detta vill vi i denna studie bidra till förståelse för vad som färgar den amerikanska utrikespolitiken och vad som kan förklara dess variation över tid. En sådan variaton kan vara graden av polarisering i den amerikanska Kongressen, som eventuellt kan påverka Presidenters utrikespolitiska diskurs. Det leder oss fram till vår frågeställning:

1.1 Frågeställning

Finns det ett samband mellan en polariserad amerikansk Kongress och en aggressiv diskurs hos amerikanska Presidenter i utrikesfrågor?

2 Teori

Utifrån vårt syfte har vi formulerat hypotesen att en starkare polariserad amerikansk Kongress leder till en aggressivare diskurs hos Presidenterna. Denna aggressiva diskurs anser vi är nödvändig för att skapa legitimitet och därmed övertyga den polariserade Kongressen. Om inte, kommer oppositionspartiet principfast att rösta mot regeringen, och vice versa. Med andra ord undersöker vi om en polariserad Kongress är en eventuell inrikespolitisk faktor bakom USA:s utrikespolitik.

2.1 Polarisering

För att göra vår problemformulering så tydlig som möjligt måste vi definiera begreppet polarisering. Detta har vi gjort genom att utgå ifrån teorin "social jämförelseteori". Teorin hävdar att gruppolarisering uppstår eftersom individer stävar efter att uppnå acceptans och uppfattas ur ett fördelaktigt sätt av gruppen. Processen inleds med att individer i gruppen jämför sina idéer med varandra. Efteråt observeras och utvärderas individernas idéer för att komma fram till vad gruppen värderar och föredrar. Utifrån detta kommer de flesta individer inta en position likt andra medlemmar för att uppnå acceptans. Detta resulterar i att gruppens idéer förstärks, samtidigt som vissa tar på sig allt extremare åsikter i avsikt att uppfylla ledarrollen i gruppen (McDermott. 2004. s. 258). Den mest betydande mekanismen bakom polarisering anses dock vara upprätthållandet av konsensus inom gruppen, snarare än den enskilda extremens inflytande. Denna konsensus är främst drivet av rutin, genom upprepande och bekräftande av gruppens argument (Van Swol. 2009. s. 194-195). Polariseringen är således inte något som främst berör skillnaderna mellan de mest extrema synsätten, utan snarare skillnaden mellan de genomsnittliga gruppmedlemmarna där grupperna som helhet polariseras mot varandra.

2.2 Aggressivitet

Vidare har vi utgått ifrån olika teorier för att definiera begreppet aggressivitet. En av dessa teorier är säkerhetsisering. Säkerhetsisering innebär att man genom exempelvis tal konstruerar säkerhetsfrågor på den politiska agendan (Waever. 2004. s. 13). Anledningen till att beskriva eller tala om något som ett säkerhetsproblem bygger på att säkerhet kan öka legitimiteten för att utföra omfattande eller särskilda politiska åtgärder. Exempel på detta kan vara allt mellan att man tillåter integritetskränkande säkerhetskontroller till att motivera för att skicka militär trupp till ett främmande land.

Vi kommer även använda oss av en teori som baseras på identitetskopplingar i relation till den fara, osäkerhet, hot eller problem som beskrivs. Denna tanke grundar sig på en instrumentell infallsvinkel på nationalism, där etnisk identitet ses som en politisk resurs fri att forumleras och utnyttjas av styrande makt (Joireman. 2003. s.10-11). David Campbell beskriver i *Writing Security* hur detta utnyttjats av den amerikanska regeringen i stunder av utrikespolitiska kriser eller hot. Genom att medvetet hänvisa till den amerikanska identiteten i syfte att uppnå legitimitet, kan man definiera vad som bör ses som nationellt säkerhetsintresse. Ett exempel är när George Bush den äldre motiverade den militära insatsen i Gulfkriget med följande uttalande: *"In the life of a nation, we're called upon to define who we are and what we believe."* Genom att den amerikanska identiteten knyts an till en säkerhetsfråga, blir tolkningen av hotet absolut och omöjlig att förbise (Campbell. 1998. s. 3).

Den sista teorin som vi ska använda oss av är våldspolitiska metaforer. Nathan P. Kalmoe definierar våldspolitiska metaforer som att icke våldsamma handlingar framställs som eller i liknelse med våldsbeteende (Kalmoe. 2012. s. 43). Våldspolitiska metaforer är en betydelsefull del av den politiska kommunikationen, eftersom det förmedlar politisk konflikt på ett enkelt men effektivt sätt. Alltså blir våldspolitiska metaforer ett effektivt instrument för att uppnå sina mål (Kalmoe. 2012. s. 42).

2.3 Motivering av teorival

Anledningen till varför vi har valt säkerhetsisering för att definiera aggressivitet bygger på att säkerhetsisering har använts återkommande i liknande studier. Ytterligare en faktor som styrker valet av säkerhetsisering är att personen bakom teorin, Ole Waever, är etablerad och välkänd inom detta område. Waever är en central figur för säkerhetsstudier i den s.k. Köpenhamnskolan (University of Copenhagen. 2015). Teorin är särskilt relevant i vår studie eftersom den bidrar med hur säkerhetsfrågor kan konstrueras och motivera särskilda åtgärder. Utifrån detta är säkerhetsisering en säker och relevant teori för att definiera aggressivitet.

David Campbells bok ”Writing Security” har spelat en central roll i att definiera aggressivitet. Grundat på Campbells arbete har vi lyckats sammanställa teorin identitetssäkerhet, som beskriver och förklarar hur kopplingar till identiteten spelar en central roll för att legitimera handlingar (Campbell. 1998). Detta innebär att identitetssäkerhet bidrar med ett ytterligare perspektiv, som inte säkerhetsisering kan. Alltså får vi en fördjupad analys av Presidentens diskurs. En annan faktor bakom valet av identitetssäkerhet är att vi skall analysera Presidentens tal. Detta är intressant eftersom Presidenten talar till nationen, utan särskild målgrupp. I sådana tal är identitetkopplingar en viktig faktor för att skapa stöd.

Valet av den tredje och sista teorin grundar sig på Kalmoes avhandling vid University of Michigan, som syftar till att definiera aggressivitet i Presidenttal genom våldspolitiska metaforer. I sitt resultat framkom det att han kunde tydligt urskilja aggressivitet i Presidenttalen, vilket ökar trovärdigheten för teorin. Denna teori, som är av kvantitativ karaktär, skiljer sig från våra tidigare teorier (Kalmoe. 2012). Detta anser vi är ett stärkande bidrag till vår studie, eftersom våldspolitiska metaforer kompletterar vår analys på ett bra och översiktligt sätt. Förutom en textanalys får vi även ett numerärt utslag i vår analys. Vi tycker att denna komplettering är värdefull, eftersom vi kan väga och kontrollera det kvalitativa mot det kvantitativa resultatet.

3 Metod

För att kunna genomföra vår undersökning kommer vi att göra en diskurs- samt innehållsanalys av en rad utvalda State of the Union-tal. I talen kommer vi enbart behandla utrikespolitiska ämnesområden. Dessa utdrag kommer vi att analysera för att utläsa förekomsten av, vad vi definierar som, aggressiva tendenser. Operationaliseringen kommer alltså utgå från ett antal teoretiska infallsvinklar för att mäta graden av aggressivitet i utdragen. Dessa teorier är: våldspolitiska metaforer, säkerhetisering och hänvisningar till den amerikanska identiteten i säkerhetsfrågor (identitets säkerhet). Vi har alltså tre teoretiska variabler vilka parallellt kommer att definiera graden av aggressivitet under varje enskilt utdrag. Ju mer utslag talen ger enligt dessa tre variabler desto högre grad av aggressivitet. Resultatet av detta kommer därefter diskuteras i relation till bifogad statistik för att besvara vårt forskningsproblem.

I analysen kommer vi applicera metoden diskursanalys på variablerna säkerhetisering och identitets säkerhet. Det innebär att utdragen kommer att analyseras utifrån hur Presidenterna använder sig av säkerhetisering och identitets säkerhet i sina diskurser. Vi kommer även att genomföra en innehållsanalys på variabeln våldspolitiska metaforer. Det betyder att vi kommer räkna förekomsten av våldspolitiska metaforer i talen. Därför skapar vi en ordlista som vi ska utgå ifrån när vi räknar förekomsten av våldspolitiska metaforer. Orden som vi kommer söka efter är: war, fight, attack, strike, destroy, enemy/ies, battle, arm/s/y/ies. Ordlistan som vi har utgått ifrån är delvis hämtad från Kalmoes avhandling "Mobilizing Aggression in Mass Politics" (2012).

Analysen är alltså en sammansättning av innehållsanalys och diskursanalys där varje utdrag analyseras enskilt, innan en gemensam analys diskuteras och arbetas fram. Eventuella oenigheter mellan oss två författare skall hanteras i gruppsamtal med hjälp av tredje part. Målet med att analysera utdragen på detta sätt är att reducera risken för tyst majoritet och öka bredden av perspektiv.

Ett problem som bör finnas i åtanke är att de tre olika variabelernas inte har ett numerärt värde, vilket innebär att relationen mellan de tre är svåra att uträkna. Utifrån detta blir det svårt att avgöra vilken av variabelerna som kan värderas som mer eller mindre viktigt för mätning av aggressivitet. Med det i åtanke kommer vi inte sammanställa de tre olika variabelerna till ett mätbart index när vi genomför analysen, utan istället kommer vi göra enskilda bedömningar av utdragen. Trots detta kommer vi ändå kunna se ett mönster från dessa variabler och vilka utslag de ger per utdrag.

Vårt urval av tal baseras på en fyrfältsjämförelse som består av stark respektive svag polarisering kontra huruvida Presidenten har ett parlamentariskt över- eller underläge i Kongressen. Ett överläge innebär att Presidentens parti har en majoritet i Kongressen, medan ett underläge innebär att Presidentens parti inte har en majoritet i Kongressen.

Vidare kan ni utläsa i tabellen att vi har valt tal som sträcker sig från 1963 till 2013 vilka kommer att behandlas i kronologisk ordning. Motivet bakom att behandla talen i kronologisk ordning bygger på att vi så enkelt som möjligt kunna koppla samman resultatet med vår hypotes. Det vill säga att aggressivitet i Presidentens diskurs har ökat tillsammans med den ökade polariseringen i Kongressen. Vidare innebär det att vi täcker tal som sträcker sig över 50 år. Anledningen till att vi har valt att täcka tal under 50 år grundar sig på hur vi tolkat polariseringens utveckling i Senaten och Representanthuset. Sedan början av 1960-talet kan en relativt samlad trend av ökad polarisering utläsas. Denna trend har fortsatt att växa i liknande takt sedan dess (se sida 11-12). I syfte att nå de perioder av svag respektive stark polarisering har vi valt ut tal från 1960-70 talet att representera "svag polarisering" och 2000- samt början av 2010-talet att representera "stark polarisering".

	Stark polarisering	Svag polarisering
Presidenten har överläge i Kongressen.	2005, 2006, 2009, 2010.	1964, 1965, 1966, 1967
Presidenten har underläge i Kongressen.	2007, 2008, 2012, 2013.	1972, 1974, 1975, 1976.

Figur 1. Tabellen visar urvalet av State of the Union-tal samt hur varje tal utvärderas i relation till grad av polarisering samt Presidentens politiska relation till Kongressen.

Undersökningen kommer först och främst att cirkulera kring perioder av “dubbel minoritet/majoritet”, d.v.s. där både Senaten och Representanthuset domineras av samma parti. Dock kommer vissa urval av tal i underläge att vara av perioder där Presidentens parti enbart dominerar en kammare. Det betyder exempelvis att demokraterna har Senaten, medan republikanerna har Representanthuset. Detta parlamentariska förhållande kan vi använda oss av när vi väljer utdrag från underlägesperioder, eftersom man behöver två tredjedelar av rösterna i Kongressen för att rösta genom förslag.

3.1 Diskursanalys

Vi kommer att använda oss av analysverktyget diskursanalys för att belysa säkerhetsisering och identitetssäkerhet. Diskursanalysen är en användbar metod för att klargöra hur språket kan påverka uppfattningar om olika samhällsfenomen (Bergström & Boréus 2013 s. 354). Alltså är diskursanalys en lämplig metod för att analysera hur Presidenten talar om säkerhet och identitet. Inom metoden diskursanalys finns det olika typer av inriktningar, där vi har valt att använda oss av diskursmodellen analogikedjor. Denna variant av diskursanalys koncentrerar sig på identitetskonstruktioner i språket för att förstå och begripa föreställningar kring samhällsfenomen. Vidare resulterar detta till att man kan utläsa varför vissa frågor betonas och pekas ut som problemfrågor. Detta leder till en ökad förståelse av hur en särskild politisk agenda kan konstrueras i ett givet samhälle (Bergström & Boréus. 2013 s. 388).

I relation till vår undersökning kan vi genom analogikedjor komma fram till hur säkerhet och identitet uppfattas i den amerikanska Presidentens diskurs. Det betyder att vi kan utifrån språket i Presidentens tal förstå hur vissa frågor lyfts fram och betonas som problem. Genom att uttrycka sig på detta sätt legitimeras även lösningar och åtgärder. Med bakgrund till detta motiverar vi vårt val av diskursanalys och analogikedjor, genom att språket spelar en avgörande roll för att förstå hur politiska frågor skapas och uppfattas. För en mer praktisk genomgång av hur vår diskursanalys genomförs, se appendix på sida 41-42.

3.2 Innehållsanalys

Vi har även valt metoden innehållsanalys för att komplettera vår analys. Innehållsanalys är en kvantitativ metod, som går ut på att räkna och mäta förekomsten av exempelvis ord i texter (Bergström & Boréus. 2013 s. 50). Utifrån detta är innehållsanalys en lämplig metod för vår undersökning, eftersom vi ska räkna förekomsten av våldspolitiska metaforer i ”State of the Union” tal. För att genomföra en innehållsanalys måste man gå igenom olika steg. Inledningsvis behövs en tydlig och konsekvent avgränsning av sitt material. Detta har vi gjort genom att endast fokusera på delar som berör utrikespolitik. Vidare måste ett analysinstrument skapas för att kunna belysa vårt material. Det finns en rad olika analysinstrument att använda sig av, som t.ex. kodningsschema eller ordlista (Bergström & Boréus. 2013 s. 54-55). I vår undersökning kommer vi att använda oss av en ordlista för att belysa vårt material. Valet av ordlista grundar sig på att vi vill söka efter ord i material som associeras med aggressivitet. Vi anser därför att ett kodningsschema inte är nödvändigt för att undersöka förekomsten av våldspolitiska metaforer. Sista steget i det förberedande stadiet genomför man en s.k. pilotstudie. Det betyder att man genomför en liten provanalys för att kontrollera så att allting fungerar. Efter pilotstudien genomförs analysen i sin helhet (Bergström & Boréus. 2013 s. 56).

Eventuell kritik som kan lyftas fram mot vårt val av innehållsanalys kan vara att förekomsten av enskilda ord inte ger ett betydelsefullt bidrag till studien. Till exempel kan vissa ord i materialet vara mångtydiga. Detta kan potentiellt skapa ett validitetsproblem. För att motverka detta kommer vi genomföra manuella bedömningar av träffar där vi avgör om orden är legitima i förhållande till vår undersökning (Bergström & Boréus. 2013 s. 83). Ett exempel är förekomsten av ordet ”strike”, där vi manuellt kontrollerat att ordet är bunden till rätt kontext. Om ”strike” skulle nämnas i ett sammanhang av strejk utesluter vi ordet. Därför ser vi innehållsanalysen som en komplettering till diskursanalysen. Trots detta kan vi ändå se innehållsanalys som en fördel, eftersom vi får ytterligare ett perspektiv på hur aggressivitet kan utläsas ur Presidentens diskurs.

4 Material

För att nå fram till svaret till vårt forskningsproblem har vi valt att utgå från Presidentens årliga “State of the Union”-tal. I dessa tal redogör Presidenten för sin syn på USA:s dåvarande tillstånd och presentera sina politiska ställningstaganden, prioriteringar m.m. inför den amerikanska Kongressen. Talet visas även upp för allmänheten genom TV-sändningar på flertalet kanaler. Talet rapporteras sedan om flitigt i medier och de politiska effekterna diskuteras av inbjudna experter. Det som sägs i ett State of the Union tal bär därför på en stor politisk tyngd (Shudson. 1982. s. 110). Vi hämtar de transkriberade talen från “Complete State of the Union Addresses from 1790 to 2006” (Various. 2007). Senare tal mellan 2009 och 2013, som inte innefattas av detta verk, har var och en fått hämtas från Vita Husets officiella webbsida, i frånvaro av annan trovärdig sammanställande källa.

Förutom “State of the Union” tal kommer vi även använda oss av existerande statistik som redovisar polariseringen mellan republikaner och demokrater i Kongressen, samt mandatfördelningen i Kongressen och Presidentens partitillhörighet. Den amerikanska Kongressen består av både Representanthuset och Senaten.

Den inhämtade polariseringsinformationen är framtaget av Vote View, ett nära tjugoorigt projekt baserat vid University of Georgia. Vote View samlar ihop information kring en stor mängd omröstningar inom Kongressen, vilket sedan ger utslag på den så kallade NOMINATE-skalan. NOMINATE jämför hur ledamöter röstar i relation till varandra. Ledamöter som alltid röstar likadant, kommer att hamna på samma punkt i diagrammet och de som aldrig röstar på samma alternativ hamnar så långt från varandra som möjligt. Resultatet blir ett punktdiagram där en “osynlig” gräns mellan partierna framstår. Inom denna gräns närhet finns det alltså ett antal ledamöter som kallas moderates, vilka ibland röstar mot majoriteten av sina partimedlemmar. Genom att jämföra det procentuella antalet genom åren har statistiken visat på en stadig nedgång av moderates sedan 1930-talet. Detta är ett tecken på en ökad polarisering mellan partierna (Voteview. 2014).

Statistiken som redovisar mandatfördelningen i Kongressen och Presidentens partitillhörighet är hämtad ifrån två olika källor. Orsaken till det beror på att vi inte kunde hitta en specifik källa som sammanställde hela Kongressen. Båda källorna är hämtade från webbaddresser med den amerikanska regeringens domän (.gov). Att källorna är inhämtade från den amerikanska regeringen reducerar risken för felaktig statistik.

4.1 Källkritik

Det första steget när vi väljer ut tal är att inkludera tal som äger rum både under svag respektive stark polarisering. Detta är grundläggande för att skapa en trovärdig jämförelse och för att polariseringens effekter skall kunna bevisas. Vidare måste vi även titta på hur partiernas mandatfördelning såg ut, samt Presidenternas partitillhörighet. Anledningen till det bygger på att vi måste välja ut tal som utspelar sig under förhållanden där polariseringen kan eventuellt ha en styrande effekt. Ett tydligt exempel som beskriver dessa strukturer är USA:s Kongress 2014 där President Obama tillhör Demokraterna, medan Representanthuset och Senaten domineras av Republikanerna (United States House of Representatives. 2014) (United States Senate. 2014). Detta som beskrivs ovan är en situation som resulterar i ett beroendeförhållande mellan partierna. Utifrån vår forskningsfråga är detta särskilt intressant i tider av hög polarisering, då detta beroendeförhållande kan upplevas skadligt för det egna partiet. Överenskommelser över partigränserna blir således mycket svårt att genomföra.

En möjlig invändning mot valet att analysera "State of the Union" kan vara en uppfattning om talet som ett "spel för gallerierna", där retoriken får större utrymme än den slutgiltiga politiken. Det kan framstå ett visst reliabilitetsproblem när man utläser politik ur offentliga tal, men State of the Union är unikt i det avseendet att Presidenten riktar sig både till allmänheten, samt Kongressen. Det Presidenten säger har en hög politisk relevans i maktens kammare samtidigt som ställningstaganden, inställningar och prioriteringar sammanfattas på ett koncist och lättförståeligt vis. Detta så att politiker likväl som privata individer skall kunna ta till sig budskapet, utan att talet domineras av populistiska slagord.

5 Bakgrund

5.1 Amerikanska politiska systemet

För att förstå och förtydliga forskningsproblemet måste vi gå igenom hur det amerikanska politiska systemet fungerar. Det amerikanska politiska systemet bygger på en strikt maktfördelning mellan Presidenten, Kongressen och Högsta Domstolen. Utifrån detta kommer vi förklara deras roller och relationer sinsemellan.

5.1.1 Presidenten

Presidenten väljs för en fyraårsperiod för att inneha rollen som statschef, regeringschef och Överbefälhavare. Mandatet innefattar även att Presidenten tillsätter och kontrollerar Högsta Domstolen, Kabinettet, Presidentskansliet, samt USA:s försvarsmakt. Med ämbetet följer också rätten att lägga in veto mot Kongressens motioner. Denna makt balanseras genom att vetot kan bortses från om två tredjedelar av Kongressen röstar emot det (CIA World Factbook. 2014). Som Överbefälhavare har Presidenten undantagsmakt att skicka militärtrupp utomlands om det sker under en kortare tid. Om det dock skulle vara en regelrätt krigsförklaring eller en militär insats under längre tid krävs godkännande av Kongressen (SVT. 2012).

5.1.2 Kongressen

Kongressen är uppdelad av två kamrar, vilka är Representanthuset och Senaten. Representanthuset består av 435 platser där medlemmarna blir valda genom allmänna val och sitter upp till två år. Senaten däremot består av 100 platser där två medlemmar blir valda från varje stat genom allmänna val och sitter upp till sex år (CIA World Factbook. 2014). Kongressens huvuduppgifter är att stifta lagar, samt besluta om skatter och statens utgifter. Ibland kan det vara problematiskt för Kongressen att komma fram till beslut, eftersom det kan

existera eventuella strukturer som omöjliggör detta. Ett exempel på en sådan situation är att Republikanerna har majoritet i Representanthuset, medan Demokraterna har majoritet i Senaten. Om situationen ser ut som det beskrevs ovan och om polariseringen är stark så kan båda partierna rösta ner varandras förslag. För att beslut ska gå igenom krävs det två tredjedelar, vilket är omöjligt ifall partierna dominerar varsin kammare (SVT. 2012).

5.1.3 Högsta Domstolen

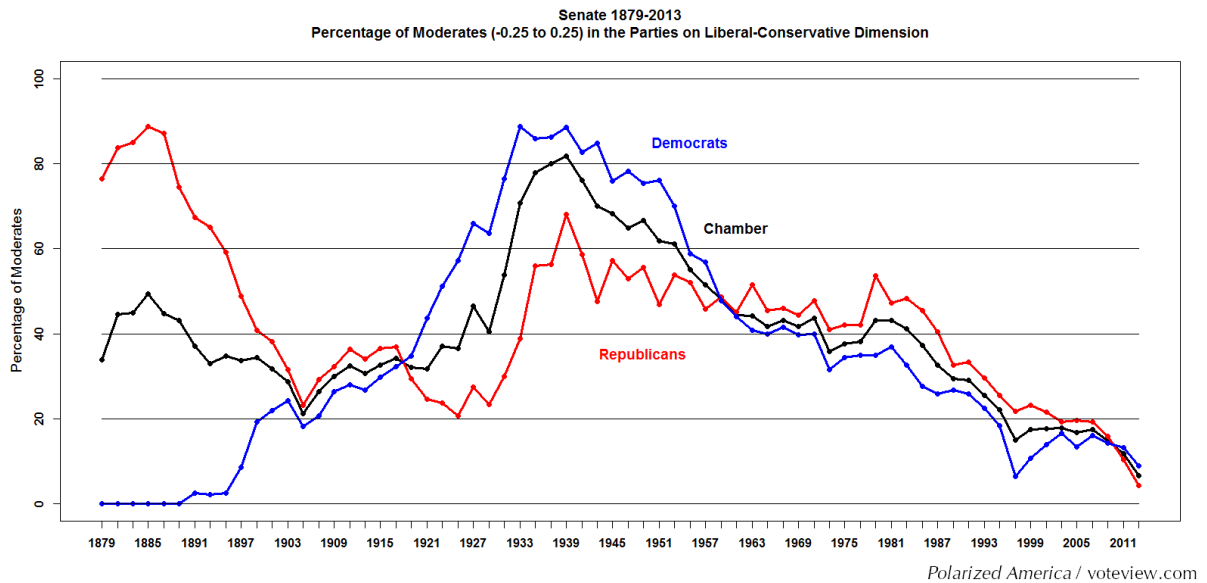
Högsta domstolen består av nio domare vilka nomineras av Presidenten och godkänns av Senaten för att sedan bli valda på livstid (CIA World Factbook. 2014). Deras uppgift handlar främst om att bedöma bland annat om Kongressens beslut fattas i enlighet med den amerikanska författningen. Om domstolen anser att de inte gör det, har de rätt att häva beslutet (SVT 2012). Med andra ord övervakar och kontrollerar högsta domstolen att alla beslut är författningensliga.

5.2 Statistik

Utvald statistik som vi har samlat in redovisar polariseringen mellan republikaner och demokrater i respektive Representanthuset och Senaten. Vidare har vi även sammanställt statistik som uppvisar partiernas mandatfördelning i Kongressen och Presidentens partitillhörighet.

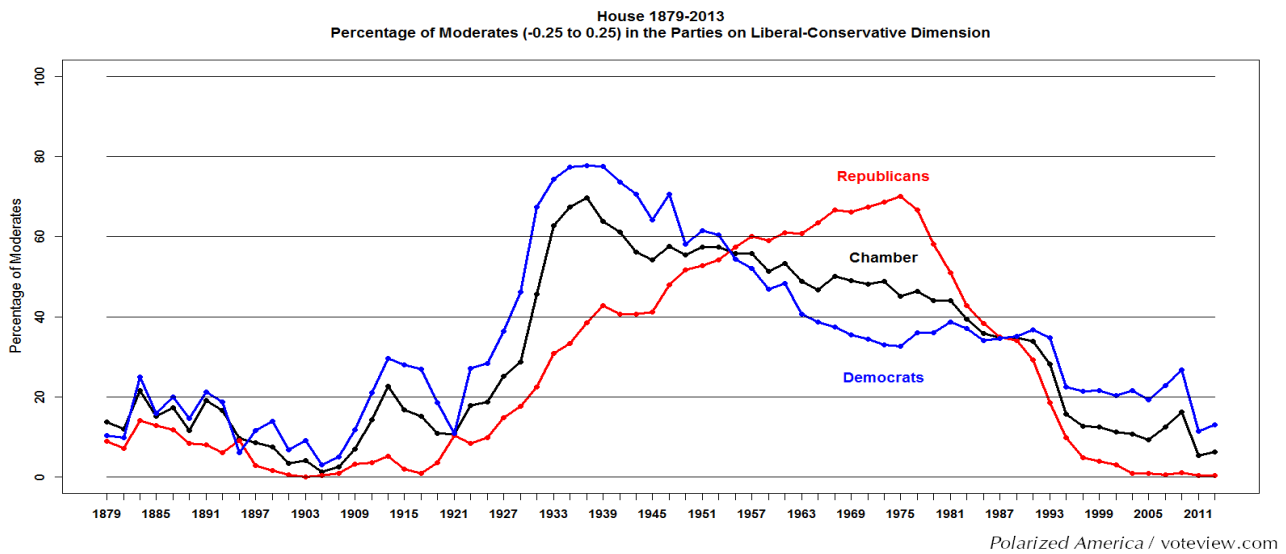
5.2.1 Polarisering i Senaten

Figur 2, Bilden redovisar hur polariseringen har historiskt sett ut mellan republikaner och demokrater i Senaten.

Ovanstående diagram visar på procentantalet av så kallade "moderates" i Senaten, som är de som röstar närmast och över partilinjerna. Termen och värdena är grundade på NOMINATE-metoden vilken kategoriserar politiker efter hur man röstar i relation till varandra. Man kan se att antalet moderates i Senaten har gått ned stadigt sedan 1930-talet och således har polariseringen ökat.

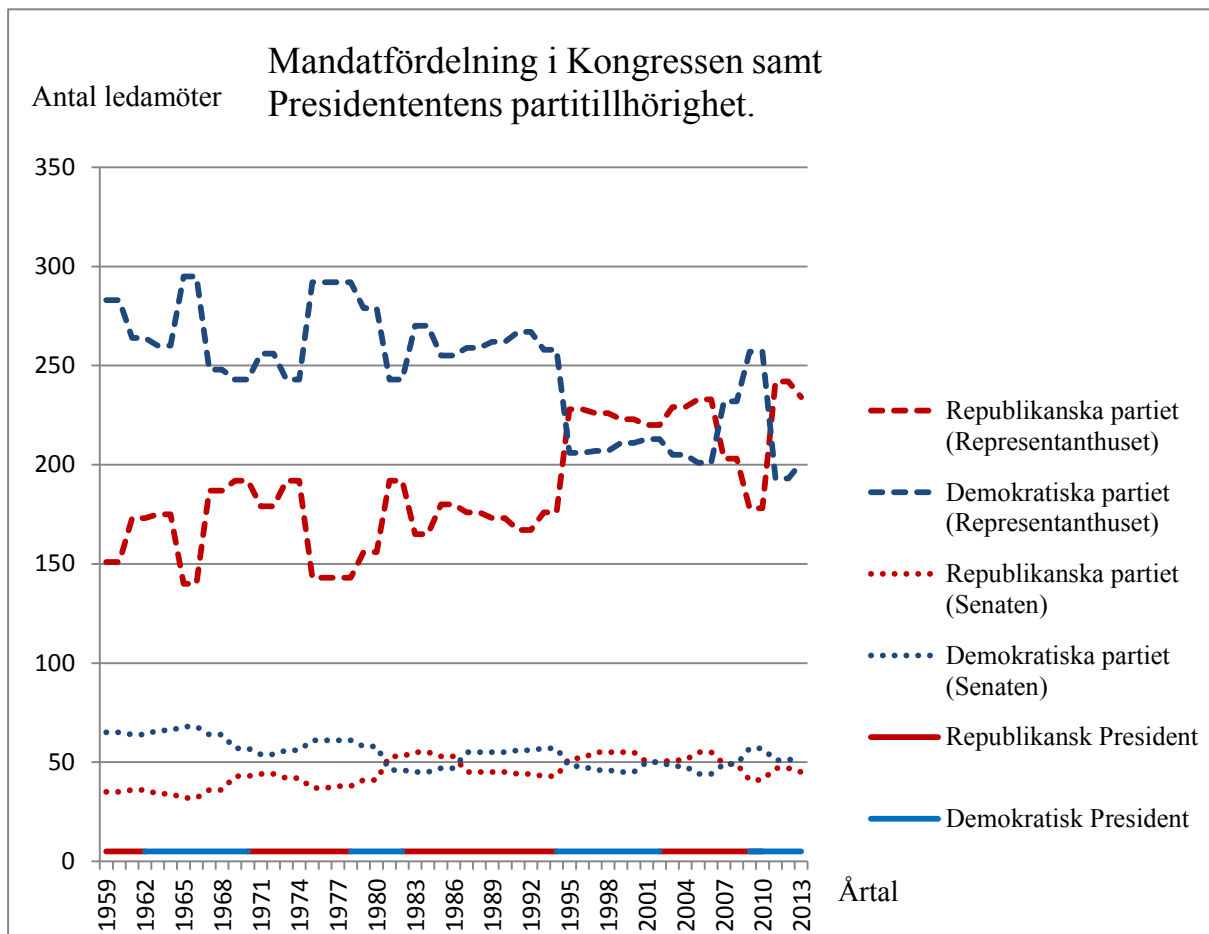
5.2.2 Polarisering i Representanthuset

Figur 3, Bilden uppvisar hur polariseringen har historiskt sett ut mellan republikaner och demokrater i Representanthuset.

Det syns i ovanstående diagram att det har skett en nedgång av antalet “moderates” i Representanthuset sedan 1970-talet. Förändringen ter sig relativt likt utvecklingen i Senaten, med undantag för en uppgång av republikanska moderates mellan 1940-talet och början av 1980-talet. Däremot stannade utvecklingen av tvärt och följde den allmänna nedåtgående trenden. Därför kan slutsatsen dras att på senaste tid har polariseringen även ökat i Representanthuset.

5.2.3 Mandatfördelningen i Kongressen och Presidentens partitillhörighet.

Figur 4, Bilden redovisar partiernas mandatfördelning i Kongressen, samt Presidentens partitillhörighet har historiskt sett ut mellan republikaner och demokrater. Linjen för Presidentens partitillhörighet har inget värde på y-axeln.

I ovanstående diagram redovisas partiernas mandatfördelning i Kongressen, samt Presidentens partitillhörighet. Diagrammet visar statistik med start från år 1959 och ända fram till år 2011. Linjerna längst upp i diagrammet redovisar mandatfördelningen i Representanthuset, medan linjerna i mitten uppvisar mandatfördelningen i Senaten. Sträckan längst ner i diagrammet visar vilket parti som presidenten har tillhört. Den röda färgen representerar republikanerna, medan den blåa färgen representerar demokraterna. Ända sedan 1959 går det utläsa att demokraterna har generellt sett dominerat mandatfördelningen i Representanthuset, men 2011 har republikanerna övertagit majoritet. I Senaten har mandatfördelningen sett mycket jämnare ut mellan partierna i förhållande till

Representanthuset. Det går även att avläsa samma jämlikhet när man studerar Presidentens partitillhörighet.

6 Analys

6.1 Presidenten har överläge i Kongressen under svag polarisering

6.1.1 Säkerhetisering

Allmänt upplever vi att säkerhetiseringen ökar för varje år, förslagsvis i kontext till det pågående Vietnamkriget. Det finns även ett överhängande fokus, på USA:s relation till kommunismen i likväl Sovjetunionen, som Vietnam. Säkerhetshoten som konstrueras i förhållande till Vietnam är mer påtagligt och kortsiktigt, medan Sovjetunionen framställs som en mer långsiktig motståndare och hot.

I Lyndon Johnsons tal beskrivs det kommunistiska hotet vara ständigt närvarande. Ur ett historiskt perspektiv uppmålas världens kommunistiska länder som ett allvarligt hot mot USA och som inte kan avfärdas. Att beskriva det på detta vis motiverar och legitimerar extraordinära handlingar för att skapa säkerhet. Utifrån detta skapas en diskurs som kan legitimera de uppoffringar som ett krig innebär, för soldater likväl som dess anhöriga.

“In this pursuit we have defended against Communist aggression--in Korea under President Truman--in the Formosa Straits under President Eisenhower--in Cuba under President Kennedy--and again in Vietnam.”(Lyndon B. Johnson, 1966)

I talen framkommer det tydligt hur säkerhetisering framställs genom att Presidenten konsekvent knyter an till externa aggressioner, samt det absoluta behovet att besvara dessa. Att stanna kvar i Vietnam beskrivs som ofrånkomligt om aggressionen skall hanteras. Därför menar Presidenten att de måste göra allt i sin makt på plats för att bekämpa hotet. När Johnson beskriver motståndarna som aggressiva innebär det att han skapar en bild av konflikten där USA inte kan ges skulden, utan enbart agerar för att beskydda och återskapa ordning. Detta kan resultera i att USA kan legitimera ett kraftfullare agerande för att uppnå sina mål.

Det framgår explicit i Johnsons tal att USA måste agera nu för att undvika större faror i framtiden. Detta betonas i förhållande till Vietnam, Sovjetunionen och Mellanöstern, oavsett om det är militära, politiska eller diplomatiska åtgärder som skall motiveras. Slutsatsen som går att dra är att Presidenten i samtliga tal formulerar nuvarande hot i en historisk kontext, risken för framtida hot, samt beskriver USA som "goda" för att konstruera legitima säkerhetsfrågor på den politiska agendan.

"The days may become months, and the months may become years, but we will stay as long as aggression commands us to battle."(Lyndon B. Johnson, 1966)

och

"To ignore aggression now would only increase the danger of a much larger war."

(Lyndon B. Johnson, 1965)

6.1.2 Identitetssäkerhet

Det går även att utläsa en liknande utveckling av identitetsäkerhet i Johnsons tal. Alltså betonas identitetsäkerheten ytterligare ju längre Vietnamkriget pågår.

I talen är frihet ett återkommande tema, vilket formuleras genom dess kamp mot kommunismen. Det beskrivs inte bara som ett hot mot deras direkta säkerhet, utan också mot amerikanska värderingar. Detta understryker vikten av att besvara hotet kraftfullare, eftersom faran inte bara blir fysisk, utan även ideologisk. Därför blir konflikten en angelägenhet för hela befolkningen, och som resultat kan konflikten uppnå en högre grad av legitimitet. Att ställa sig kritisk mot den militära insatsen blir därmed oamerikanskt inom denna diskurs.

I sista citatet går det även att utläsa ett annat perspektiv på USA:s roll i konflikten mellan frihet och kommunism. Detta perspektiv talar om ett amerikanskt historiskt ansvar att stå upp mot den makt som förtrycker människan och hennes frihet. Alltså menar Presidenten att det ligger i deras natur att agera mot frihetens motståndare, var än i världen denna befinner sig. Därför blir handlingen inte extrem, utan normaliseras till en nivå där agerandet anses hedersfullt och lämpligt. Härmed knyter Presidenten frihetsbegreppet till en polariserad världsbild mellan ont och gott där friheten står upp mot kommunismens förtryck, samt USA:s plikt som världsledarnation.

“Tonight, as so many nights before, the American Nation is asked to sacrifice the blood of its children and the fruits of its labor for the love of its freedom.”(Lyndon B. Johnson, 1966)

och

“Let the foes of freedom take no comfort from this. For in concert with other nations, we shall help men defend their freedom.”(Lyndon B. Johnson, 1965)

och

“Our Nation was created to help strike away the chains of ignorance and misery and tyranny wherever they keep man less than God means him to be”(Lyndon B. Johnson, 1965)

Vidare förmedlas en identitetsroll hos USA som den obevekliga stödjaren av sina soldater. Denna identitetsroll framgår tydligt genom att Presidenten återkommande uppmanar till uppslutning bakom nationens soldater. Uppmaningen relateras till en historisk kontext, där det hävdas att USA som nation alltid stått enade bakom sina soldater. En sådan uppmaning är ett effektivt verktyg för att gå runt den politiska och diskuterbara aspekten bakom konflikten, till en mer nationalistisk diskurs där stöd blir en medborgerlig självklarhet.

Det går även att utläsa att Johnson är väl medveten om att många amerikaner har ifrågasatt kriget. Detta berör Presidenten genom att hävda att den amerikanska befolkningens moral och identitet hotas av inre splittring och kritik. Genom att uttala sig på detta vis kan Johnson motivera för en ökad sammanhållning. Resultatet av detta blir att nationens identitet och moral beskyddas och således kan konflikten legitimeras.

“I think you know that our fighting men there tonight bear the heaviest burden of all. With their lives they serve their Nation. We must give them nothing less than our full support--and we have given them that--nothing less than the determination that Americans have always given their fighting men. Whatever our sacrifice here, even if it is more than \$5 a month, it is small compared to their own.

How long it will take I cannot prophesy. I only know that the will of the American people, I think, is tonight being tested.”(Lyndon B. Johnson, 1967)

6.1.3 Våldspolitiska metaforer

Metafor	Antal benämningar
War	27
Fight	12
Attack	5
Strike	2
Destroy	1
Enemy/ies	5
Battle	4
Arm*	11
Totalt	67

*Sökordet inräknar army/ies och arms (vapen).

6.2 Presidenten har underläge i Kongressen under svag polarisering

6.2.1 Säkerhetisering

I talen framkommer det hur säkerhetsfrågor konstrueras på den politiska agendan i förhållande till militär kapacitet. Under dessa samtliga tal hävdar Nixon och Ford konsekvent att USA måste fortsätta vara ledande inom den militära maktbalansen. Argumentet bygger bland annat på frånvaron av kärnvapensavtal mellan USA och Sovjet. Avsaknaden av kärnvapensavtal innebär att USA inte kan garantera att en sovjetisk aggression inte inträffar. Enda sättet att motverka denna osäkerhet är genom upprustande och upprätthållandet av ett starkt militärt försvar. Genom att redogöra Sovjetunionens militära kapacitet legitimeras en amerikansk upprustning som svar.

“Strong military defenses are not the enemy of peace; they are the guardians of peace.”
“And looking further into the future, we hope there can eventually be agreement on the mutual reduction of arms. But until there is such a mutual agreement, we must maintain the strength necessary to deter war.” (Richard Nixon, 1972)

Trots att Vietnamkriget är ett avslutat kapitel framgår det i talen att USA fortfarande står inför andra externa hot och att världen har blivit en mer osäker plats. Därför menar Nixon att konflikter över hela världen är fortfarande avgörande för USA:s säkerhet. Vidare fortsätter Nixon hävda att USA inte kan vända sin rygg mot världen. Det tidigare nämnda amerikanska ansvaret att leda den internationella politiken återspeglas även här. Detta blir inte bara en fråga om internationellt ansvar, utan en nödvändighet för nationell säkerhet att upprätthålla en stark och aggressiv utrikespolitik. Riskerna bakom att gå ifrån en sådan politik, kan eventuellt resultera i ett skifte i maktbalansen där USA kan utsättas för vedergällning av forna fiendemakter. Alltså framställs det som ett måste att USA fortsätter att leda världen för att bevara både nationell och internationell säkerhet.

“But the world is not free from crisis. In a world of 150 nations, where nuclear technology is proliferating and regional conflicts continue, international security cannot be taken for granted.” (Gerald Ford, 1975)

och

“Our turning away would unleash new instabilities, new dangers around the globe, which, in turn, would threaten our own security.” (Gerald Ford, 1975)

6.2.2 Identitetssäkerhet

I talen presenterar både Nixon och Ford deras syn på USA:s identitetsroll i världen. Presidenterna beskriver framförallt USA som den dominerande kraften för fred och frihet, vilket kan bevaras genom en stark och bestämd utrikespolitik. Utifrån dessa värderingar anser Nixon och Ford att USA har en plikt att agera i konflikter som kan hota internationell fred och frihet. Bland annat skall USA:s utrikespolitiska roll baseras på en plikt om att försvara fred och frihet. Det bidrar till att skapa en legitimerande diskurs, vilket porträtterar USA som den främsta militära och moraliska makten.

“We have fought four wars in this century, but our power has never been used to break the peace, only to keep it; never been used to destroy freedom, only to defend it.” (Richard Nixon, 1972)

och

“If we can show that this Nation is able and willing to help other nations meet the common challenge, it can demonstrate that the United States will fulfill its responsibilities as a leader among nations.” (Gerald Ford, 1975)

och

“we have borne--successfully--a heavy responsibility for ensuring a stable world order and hope for human progress.” (Gerald Ford, 1976)

Frihetsbegreppet är även här centralt för diskursen kring vad USA står för och vill uppnå i världen. Utifrån detta är hot mot friheten en avgörande faktor i beslutsfattandet om USA väljer att intervensera i andra konflikter. Å ena sidan är alltså värdet frihet en stark del av den amerikanska identiteten. Å andra sidan vill man dock påpeka att hela världen har ett eget ansvar att kämpa för sin egen och andras frihet. Alltså menar USA att frihet inte enbart är ett amerikanskt intresse, utan ett allmänmänskligt, kosmopolitiskt intresse som människor över hela världen bör stå för.

“Our commitment to freedom remains strong and unshakable. But others must bear their share of the burden of defending freedom around the world.” (Richard Nixon, 1972)

6.2.3 Vårdspolitiska metaforer

Metafor	Antal benämningar
War	9
Fight	3
Attack	0
Strike	0
Destroy	1
Enemy/ies	1
Battle	0
Arm*	7
Totalt	21

*Sökordet inräknar army/ies och arms (vapen).

6.3 Presidenten har överläge i Kongressen under stark polarisering

6.3.1 Säkerhetsisering

Det framgår tydligt att talen under dessa årtal är skrivna under en annan tid med en annan världsbild. USA:s främsta hot är inte längre kommunismen, utan istället terrorismen. Trots att Bush menar att USA har kommit en lång bit på vägen i “kriget mot terrorismen”, har USA fortfarande stora utmaningar framför sig. Detta förklarar Presidenten genom att hävda att det finns regimer som sponsrar och beskyddar terrorister. Med detta som bakgrund motiverar Presidenten för att föra ett hårdare tonläge mot dessa länder. Anledningen till detta bygger på att dessa länder anses vara centrala faktorer bakom att hotbilden lever kvar.

Att hotbilden här benämns som något som kan drabba civila i mycket stort utsträckning innebär att det blir en civil angelägenhet. Man behöver inte vara en del av USA:s väpnade styrkor för att påverkas av detta “krig mot terrorismen”. Istället blir detta en säkerhetsfråga som berör samtliga människor. Genom att betona att terrorism är ett ständigt vakande hot mot folket ökar legitimiteten för USA att agera ännu mer aggressivt, för att förhindra eventuella terrordåd. Detta har resulterat i att nya departement, regelverk och utbildningar inrättats för att kunna hantera dessa nya hot. Hotet beskrivs alltså som extraordinärt, allvarligt och långsiktigt som man inte har råd att bortse från.

“There are still governments that sponsor and harbor terrorists -- but their number has declined. There are still regimes seeking weapons of mass destruction -- but no longer without attention and without consequence. Our country is still the target of terrorists who want to kill many, and intimidate us all -- and we will stay on the offensive against them, until the fight is won.” (George W Bush, 2005)

och

“And with our friends and allies, we will forge a new and comprehensive strategy for Afghanistan and Pakistan to defeat Al Qaida and combat extremism, because I will not allow terrorists to plot against the American people from safe havens halfway around the world. We will not allow it.” (Barack Obama, 2009)

och

“In the three and a half years since September the 11th, 2001, we have taken unprecedented actions to protect Americans. We’ve created a new department of government to defend our homeland, focused the FBI on preventing terrorism, (...) and so many others are working every day to make our homeland safer, and we thank them all.” (George W Bush, 2005)

Det framkommer explicit i talen att både Obama och Bush försöker framhäva kärnvapen som en säkerhetsfråga på den politiska agendan. Presidenterna hävdar bland annat att Iran har incitament för att producera kärnvapen. Uttalandet konstruerar ett hot på två olika sätt; dels genom att den iranska regimen anses vara opålitlig och dels att det skulle öka risken för att kärnvapen hamnar i terroristers händer. Med detta som bakgrund, motiverar och ökar legitimiteten för USA att föra en aggressivare politik mot Iran.

“The Iranian government is defying the world with its nuclear ambitions, and the nations of the world must not permit the Iranian regime to gain nuclear weapons. America will continue to rally the world to confront these threats.” (George W Bush, 2006)

och

“And at April’s Nuclear Security Summit, we will bring forty-four nations together behind a clear goal: securing all vulnerable nuclear materials around the world in four years, so that they never fall into the hands of terrorists.” (Barack Obama, 2010)

och

“And as Iran’s leaders continue to ignore their obligations, there should be no doubt: they, too, will face growing consequences.

That is the leadership that we are providing engagement that advances the common security and prosperity of all people.” (Barack Obama, 2010)

Presidenterna behandlar också Irak i sina tal, och huruvida man bör ha kvar sina trupper eller dra sig tillbaka. Det framkommer en skiljelinje mellan de båda Presidenternas syn på Irak. Bush för en policy som syftar till att ett för hastigt tillbakadragande i Irak riskerar att leda till att makten hamnar hos fel personer, däribland “al-Qaida i Irak” eller andra rebellgrupper. Detta menar Bush hade inneburit ett strategiskt nederlag och följaktligen förenklat möjligheterna för terrorister att slå tillbaka mot USA. Med andra ord skulle terrorhotet kvarstå mot USA, samtidigt som USA:s rykte försämras. Obama å andra sidan hävdar att USA måste dra tillbaka sina trupper från Irak. Han menar att det är dags att överlämna landet till den

irakiska befolkningen. Presidentens säkerhetsisering av situationen i Irak grundar sig på två faktorer. Dels att man riskerar att skapa sig nya fiender, samt att insatsen blir felinriktad då al-Qaida är ett nätverk som numera är spridda i andra områden av världen. Att föra en felinriktad insats med stora resurser kan leda till förödande konsekvenser, däribland ekonomiska. En försvagad amerikansk ekonomi resulterar i att landet inte kan satsa lika mycket pengar på sin försvarsbudget i framtiden och på så sätt skadas den amerikanska säkerheten.

“Sudden withdrawal of our forces from Iraq would abandon our Iraqi allies to death and prison, would put men like bin Laden and Zarqawi in charge of a strategic country, and show that a pledge from America means little.” (George W Bush, 2006)

och

“As we take the fight to al Qaeda, we are responsibly leaving Iraq to its people.” (Barack Obama, 2010)

6.3.2 Identitetssäkerhet

Under talen framgår det tydliga och återkommande hänvisningar till den amerikanska traditionen om uppslutning bakom nationens soldater. Denna strategi är som tidigare nämnt ett effektivt sätt att sluta samman befolkningen bakom en konflikt. Detta genom att enas i respekt och omtanke för de enskilda soldaterna. För att väcka ännu mer känslor hos åhörarna använder både Obama och Bush sig av historier om specifika soldatöden. Detta är ytterligare en medveten strategi för att skapa stöd och nationell enighet.

“Our nation is grateful to the fallen, who live in the memory of our country. We're grateful to all who volunteer to wear our nation's uniform -- and as we honor our brave troops, let us never forget the sacrifices of America's military families.” (George W Bush, 2006)

och

“Marine Staff Sergeant Dan Clay was killed last month fighting in Fallujah. He left behind a letter to his family, but his words could just as well be addressed to every American. Here is what Dan wrote: "I know what honor is. It has been an honor to protect and serve all of you. I faced death with the secure knowledge that you would not have to. Never falter! Don't hesitate to honor and support those of us who have the honor of protecting that which is worth protecting.” (George W Bush, 2006)

Det framkommer även att USA intar rollen som demokratisk förespråkare för att bland annat motivera sin inblandning i Mellanöstern. USA har som tradition att ta på sig ledarrollen internationellt och aktivt välja bort isolationism, i syfte att sprida demokrati och frihet i världen. Alltså kan Bush hävda moralisk legitimitet, eftersom han beskriver den amerikanska utrikespolitiken i förhållande till en strävan att göra världen säkrare och friare.

“America will stand with the allies of freedom to support democratic movements in the Middle East and beyond, with the ultimate goal of ending tyranny in our world.” (George W Bush, 2005)

och

“Yet we also choose to lead because it is a privilege to serve the values that gave us birth. American leaders -- from Roosevelt to Truman to Kennedy to Reagan -- rejected isolation and retreat, because they knew that America is always more secure when freedom is on the march.” (George W Bush, 2006)

6.3.3 Våldspolitiska metaforer

Metafor	Antal benämningar
War	14
Fight	21
Attack	11
Strike	0
Destroy	3
Enemy/ies	11
Battle	2
Arm*	2
Totalt	64

*Sökordet inräknar army/ies och arms (vapen).

6.4 Presidenten har underläge i Kongressen under stark polarisering

6.4.1 Säkerhetisering

Bush utmålar säkerhetssituationen i Mellanöstern som för instabilt för att kunna fungera utan USA:s närvaro. Om USA skulle lämnat regionen, hade säkerheten i området kunnat resultera i ett mardrömsscenario för den amerikanska säkerheten. Stora våldsamma sammandrabbningar mellan väpnade grupper och den irakiska regeringen hade kunnat producera en allvarlig "spillover effect", där våldet hade spridit sig till resten av regionen. Alltså argumenterar Bush för en fortsatt närvaro i Mellanöstern utifrån ett säkerhetsperspektiv, vilket kan vara svårt för det amerikanska folket att ställa sig kritisk till.

I Obamas tal framgår det att Afghanistan's säkerhet ur ett långsiktigt perspektiv är beroende av USA:s hjälp och inblandning. Trots att inblandningen inte längre har samma fokus på stridande förband, är insatsen fortfarande betydande. Presidenten betonar främst två risker med att lämna bakom sig ett osäkert Afghanistan. Dels riskerar våldet att bryta ut igen, och på så sätt sprida sig genom regionen. En annan potentiell konsekvens blir att al-Qaida och andra terrorgrupper ges möjlighet att återhämta styrka och på så sätt ytterligare hota USA:s framtida säkerhet. Allt arbete som USA gjort för att skapa säkerhet i Afghanistan och Irak skulle därför gå förlorat. Därför menar Obama att USA måste göra sitt yttersta för att motverka osäkerheten i Afghanistan eftersom det kan hota den amerikanska säkerheten.

"Many in this chamber understand that America must not fail in Iraq, because you understand that the consequences of failure would be grievous and far reaching. If American forces step back before Baghdad is secure, the Iraqi government would be overrun by extremists on all sides. We could expect an epic battle between Shia extremists backed by Iran, and Sunni extremists aided by Al Qaida and supporters of the old regime. A contagion of violence could spill out across the country. And, in time, the entire region could be drawn into the conflict.

For America, this is a nightmare scenario.

For the enemy, this is the objective." (George W Bush, 2007)

och

“Beyond 2014, America’s commitment to a unified and sovereign Afghanistan will endure, but the nature of our commitment will change. We’re negotiating an agreement with the Afghan government that focuses on two missions -- training and equipping Afghan forces so that the country does not again slip into chaos, and counterterrorism efforts that allow us to pursue the remnants of al Qaeda and their affiliates.” (Barack Obama, 2013)

Obama nämner även det ökade hotet från cyber-attacker. Presidenten menar att deras fiender har börjat använda sig av nya metoder, vilket kräver nya insatser från USA. Dessa nya satsningar som Obama vill verkställa motiverar Presidenten genom att ligga ett steg före sina fiender. Annars riskerar USA att drabbas av förödande konsekvenser, däribland teknisk infrastruktur såsom flygledning, energiförsörjning, hemlig finansiell information etc. Obama nämner även hacker-hotet mot privatpersoner, trots att det inte berör det nationella cyberförsvaret. Uttalandet ökar säkerhetsiseringen ytterligare eftersom det även tilltalar vanliga medborgare. Detta ökar legitimiteten betydande eftersom Presidenten lyckas uttrycka denna mycket specifika försvarsinvestering som en säkerhetsfråga för hela nationen.

“To stay one step ahead of our adversaries, I’ve already sent this Congress legislation that will secure our country from the growing dangers of cyber-threats.” (Barack Obama, 2012)

och

“America must also face the rapidly growing threat from cyber-attacks. Now, we know hackers steal people’s identities and infiltrate private emails. We know foreign countries and companies swipe our corporate secrets. Now our enemies are also seeking the ability to sabotage our power grid, our financial institutions, our air traffic control systems. We cannot look back years from now and wonder why we did nothing in the face of real threats to our security and our economy.” (Barack Obama, 2013)

I talen framkommer det att Obama målar upp Nordkorea som ett växande säkerhetshot. Presidenten hävdar att Nordkoreas regim konsekvent bryter mot internationellt sedvanerätt, samt att de utvecklar kärnvapen. Utifrån detta menar Obama att USA måste stärka sitt eget robotförsvaret för att kunna besvara på ett kraftfullt sätt och därmed avskräcka framtida provokationer och attacker. Genom att beskriva Nordkorea som en farlig aktör på den internationella arenan legitimerar Obama en upprustning av det militära försvaret.

“America will continue to lead the effort to prevent the spread of the world’s most dangerous weapons. The regime in North Korea must know they will only achieve security and prosperity by meeting their international obligations. Provocations of the sort we saw last night will only further isolate them, as we stand by our allies, strengthen our own missile defense and lead the world in taking firm action in response to these threats.” (Barack Obama, 2013)

Återigen är terroristgruppen al-Qaida ett återkommande tema bland Presidenternas tal. Det framgår bland annat explicit i Bush tal att USA kommer fortsätta sin offensiv i “kriget mot terrorismen” tills man har segrat. Att Presidenten väljer att ta upp att Washington D.C. är utsatt för ett konstant hot från dessa grupper, stärker säkerhetsiseringen eftersom Washington är det amerikanska maktcentrumet i USA. Detta kan ses som ett led i en äldre krigssymbolik, där förloraren besegras i sin egen huvudstad. Att bli attackerad i Washington har därför en större symbolisk betydelse i förhållande till andra amerikanska städer. Alltså använder Bush hotet mot Washington för att konstruera säkerhetshotet från al-Qaida som exceptionellt allvarligt. Detta legitimerar fortsatt stöd från Kongressen och den amerikanska befolkningen i “kriget mot terrorismen”.

“The enemy has made its intentions clear.

At a time when the momentum seemed to favor them, al Qaeda's top commander in Iraq declared that they will not rest until they have attacked us here in Washington.

My fellow Americans, we will not rest either. We will not rest until this enemy has been defeated.” (George W Bush, 2008)

och

“Defeating the Taliban and al Qaeda is critical to our security, and I thank the Congress for supporting America's vital mission in Afghanistan.” (George W

Bush, 2008)

6.4.2 Identitetssäkerhet

Även i “kriget mot terrorismen” används värdet frihet som en motivering till att ingripa i Afghanistan och Irak. Bush beskriver hur man står inför en ideologisk kamp mellan friheten och totalitarism hos de islamistiska terrorgrupperna. Därför blir denna ideologiska kamp ytterligare en faktor till varför USA måste eliminera dessa terrorgrupper. I talen uttrycks en dystopisk framtidsbild där dessa terroristgrupper får möjlighet att dominera och inrätta sin totalitära ideologi över världen. På så sätt konstrueras ett val mellan två alternativ, där den

amerikanska friheten ställs mot terrorgruppernas förtryck, i syfte att legitimera fortsatt hårda åtgärder mot grupperna.

“By killing and terrorizing Americans, they want to force our country to retreat from the world and abandon the cause of liberty. They would then be free to impose their will and spread their totalitarian ideology.” (George W Bush, 2007)

Uppmuntran till uppslutning bakom soldaterna är fortfarande mycket stark i samtliga tal. Presidenterna är tydliga med att påpeka hur uppoffringar för nationens skull är en central del av den amerikanska identiteten. Genom att implementera idéer om uppoffring ökar legitimiteten bakom USA inblandning i båda Afghanistan och Irak. Alltså utnyttjar Presidenterna den amerikanska befolkningens känslor för att kunna fortsätta hålla en hård linje mot terrorgrupper.

“When America serves others in this way, we show the strength and generosity of our country. These deeds reflect the character of our people. The greatest strength we have is the heroic kindness and courage and self-sacrifice of the American people. You see this spirit often if you know where to look.” (George W Bush, 2007)

och

“Our military and civilians in Iraq are performing with courage and distinction, and they have the gratitude of our whole nation.” (George W Bush, 2008)

Vidare framställs enigheten inom nationen som en viktig del av den amerikanska historien och nutiden. Principer om samarbete, jämlikhet och rättvisa är ledande värden i dessa tal som bidrar till att enighet och gemenskap uttrycks som något hedersamt och eftertraktansvärt. Genom att betona krigstillståndet, bland annat med hjälp av metaforer, menar Obama att det skapas en känsla av sammanhållning. När nationen sluts samman uppstår en diskurs av “vi mot dem”, där interna konflikter åsidosätts som antingen oviktiga eller icke-amerikanska. Vidare betonas svårigheterna bakom “kriget mot terrorismen” för att visa och tydliggöra behovet av en nationell enighet. Under sådana svåra tider är nationell uppslutning viktigare än någonsin. Med bakgrund till detta ökar legitimiteten och stödet för en fortsatt aktion mot terrorgrupper.

“When you put on that uniform, it doesn’t matter if you’re black or white; Asian, Latino, Native American; conservative, liberal; rich, poor; gay, straight. When you’re marching into battle, you look out for the person next to you, or the mission fails. When you’re in the thick of the fight, you rise or fall as one unit, serving one nation, leaving no one behind”. (Barack Obama, 2012)

och

“No one built this country on their own. This nation is great because we built it together. This nation is great because we worked as a team. This nation is great because we get each other’s backs. And if we hold fast to that truth, in this moment of trial, there is no challenge too great; no mission too hard.” (Barack Obama, 2012)

6.4.3 Vårdspolitiska metaforer

Metafor	Antal benämningar
War	16
Fight	27
Attack	7
Strike	1
Destroy	0
Enemy/ies	23
Battle	3
Arm*	10
Totalt	87

*Sökordet inräknar army/ies och arms (vapen).

7 Diskussion

7.1 Svag polarisering kontra stark polarisering

	Säkerhetisering	Identitetssäkerhet	Våldspolitiska metaforer
Svag polarisering	Kommunism, Vietnam, Maktbalans, Kärnvapen.	Frihet, Ansvar, Stöd till Soldater/Uppoffringar Fred.	88 Träffar
Stark polarisering	Terrorism, Kärnvapen, Irak, Iran, Mellanöstern, Afghanistan, Cyberattacker, Nordkorea,	Demokrati, Frihet, Stöd till Soldater/Uppoffringar, Enighet, Jämlikhet.	151 Träffar

Figur 5: Ovanstående tabell visar fördelningen av ämnen (säkerhetisering, identitetssäkerhet) som berörs under svag, respektive stark polarisering. Vi bifogar även antalet våldspolitiska metaforer för att ge en översiktlig bild av aggressiviteten.

Utifrån vår analys kan vi konstatera att det förekommer en aggressivare diskurs hos Presidenterna under stark polarisering, i jämförelse med svag polarisering. Detta grundar vi på att alla tre teorier som har testats under vår analys ger större utslag under stark polarisering, än under svag polarisering.

När vi undersöker säkerhetisering kan vi se ett stärkande av vår hypotes på två olika sätt. Under stark polarisering berörde Presidenterna huvudsakligen åtta olika ämnen, medan under svag polarisering förekom enbart fyra. Utöver skillnaden i antalet ämnen kunde vi även se, under stark polarisering, att de olika ämnena behandlades mer utförligt genom talen. Till exempel använde både Bush och Obama värdet frihet flera gånger för att förklara sina intentioner.

Även under identitetssäkerhet gav det fler utslag på flera olika ämnen under stark polarisering. Under stark polarisering förekom det fem ämnen, respektive fyra ämnen under svag polarisering. Alltså skiljer sig dessa inte nämnvärt mycket mellan varandra. Däremot ser vi

återigen ett mönster där det görs mer omfattande identitetskopplingar i säkerhetsfrågor under stark polarisering, än under svag polarisering.

När vi undersöker förekomsten av våldspolitiska metaforer mellan svag och stark polarisering kan vi se en tydlig skillnad. Under svag polarisering förekom det sammanlagt 88 våldspolitiska metaforer, medan det under stark polarisering förekom 151 våldspolitiska metaforer.

Alltså, med bakgrund till alla tre teorier som testats, kan vi fastställa att det sammantaget förekommer en mer aggressiv diskurs från Presidenterna under perioder av stark polarisering i förhållande till svag polarisering.

7.2 Överläge kontra underläge i Kongressen under svag polarisering

	Säkerhetisering.	Identitetssäkerhet.	Våldspolitiska Metaforer
Presidenten har överläge i Kongressen.	Kommunism, Vietnam.	Frihet, Ansvar, Stöd till Soldater/Uppoffringar.	67 Träffar
Presidenten har underläge i Kongressen.	Maktbalans, Kärnvapen.	Ansvar, Frihet, Fred.	21 Träffar

Figur 6: Ovanstående tabell visar fördelningen av ämnen (säkerhetisering, identitetssäkerhet) som berörs i över- respektive underläge i Kongressen under svag polarisering. Vi bifogar även antalet våldspolitiska metaforer för att ge en översiktlig bild av aggressiviteten.

En annan observation som vi kan göra utifrån vår analys är att partiernas mandatfördelning i Kongressen under svag polarisering inte påverkade aggressiviteten hos Presidenternas diskurs. Detta konstaterande grundar vi dels på att antalet ämnen som säkerhetiseras i talen är lika stora i över- som underläge i Kongressen. Vidare förekommer det tre olika ämnen under identitetssäkerhet i överläge, samt tre ämnen i underläge. Även här finns det ingen skillnad mellan över- respektive underläge. Inte heller förekomsten av säkerhetisering eller identitetssäkerhet skiljer sig nämnvärt mellan över- respektive underläge.

Slutligen kan vi även utläsa att det finns en betydande skillnad i användandet av våldspolitiska metaforer vid överläge, än vid underläge i Kongressen. Med 67 träffar i talen under överläge i Kongressen respektive 21 träffar vid underläge. Något som kan förklara denna markanta skillnad kan vara att tiden av överläge utspelade sig under Vietnamkriget. Tiden i underläge utspelade sig under en period utan större amerikanska militära insatser. I relation till alla tre teorier kan vi konstatera att partiernas mandatfördelning i Kongressen under svag polarisering inte spelade en avgörande roll i graden av Presidenternas aggressivitet.

7.3 Överläge kontra underläge i Kongressen under stark polarisering

	Säkerhetisering	Identitetssäkerhet	Våldspolitiska Metaforer
Presidenten har överläge i Kongressen.	Terrorism, Kärnvapen, Irak, Iran.	Demokrati, Frihet, Stöd till Soldater/Uppoffringar.	64 Träffar
Presidenten har underläge i Kongressen.	Terrorism, Kärnvapen, Mellanöstern, Afghanistan, Cyberattacker, Nordkorea,	Frihet, Stöd till Soldater/Uppoffringar, Enighet/Jämlikhet.	87 Träffar

Figur 7: Ovanstående tabell visar fördelningen av ämnen (säkerhetisering, identitetssäkerhet) som berörs i över- respektive underläge i Kongressen under stark polarisering. Vi bifogar även antalet våldspolitiska metaforer för att ge en översiktlig bild av aggressiviteten.

Vi har även tittat på ifall partiernas mandatfördelning i Kongressen under stark polarisering spelade en avgörande roll. Med bakgrund till vår analys kan vi komma fram till att mandatfördelningen spelar roll inom två av tre teoretiska ingångar till vår definition av aggressivitet. När Presidenterna befinner sig i underläge i Kongressen ser vi en säkerhetisering av fler ämnen, samt att säkerhetiseringen tar upp en större del av talen. Likaså visar vår mätning av våldspolitiska metaforer att det finns en betydande skillnad i förekomsten aggressiv diskurs hos Presidenten. Resultatet av ordräkningen gav utslag på 87 våldspolitiska metaforer i underläge, respektive 64 i överläge. Däremot under identitetssäkerhet kan vi se att det inte finns någon skillnad mellan över- respektive underläge i Kongressen. Med bakgrund till detta kan vi konstatera att

partiernas mandatfördelning i Kongressen spelar en viktig roll till en viss nivå. Detta baserar vi på att två av teorierna som vi har testat resulterar i en aggressivare diskurs hos Presidenterna i underläge, än överläge under stark polarisering.

8 Okända variabler

Under vår analys har vi stött på potentiella variabler som kan störa vårt forskningsresultat. En av dessa okända variabler är effekten av ett pågående krig, för aggressiviteten i Presidenternas diskurs. Vårdspolitiska metaforer, vilken utgår från förekomsten av krigsrelaterade ord kan ge högre utslag under ett pågående krig. Detta kunde vi se när vi jämförde vårdspolitiska metaforer i tal under krig i jämförelse med tal som inte ägde rum under ett krig. Vi undersökte tal som utspelade sig under Vietnamkriget, Irakkriget och Afghanistankriget. Skillnaden som uppenbarades mellan dessa tal var mycket påtaglig. I genomsnitt förekom det runt ett 70-tal vårdspolitiska metaforer under krigstillstånd och enbart 21 stycken under icke pågående krig. Utifrån detta anser vi att variabeln krig spelar en viktig faktor för att utläsa den aggressiva diskursen hos Presidenterna i förhållande till vårdspolitiska metaforer. Däremot kan vi visa i undersökningen att ett pågående krig inte har betydelsefulla effekter på graden av aggressivitet i form av säkerhetsisering och identitetssäkerhet.

Två andra okända variabler som vi inte har haft möjlighet att undersöka, är Presidenternas popularitetsmätningar, samt skillnader mellan republikanska och demokratiska Presidenter. Ett State of the Union tal är som tidigare nämnt riktad åt både Kongressen och befolkningen. Vi menar att en President som inte är populär kan utnyttja State of the Union-talet för att återskapa popularitet. Ett effektivt sätt att göra detta på är genom att beröra utrikespolitiken och säkerhetspolitiken som ett sätt att ena befolkningen. En splittrad nation kan sluta upp sig bakom en President när det kommer till eventuella krig, säkerhets- och andra krissituationer. Vidare hävdar vi att det kan finnas en skillnad mellan republikanska och demokratiska presidenter i förhållande till deras respektive diskurser. I vår analys under stark polarisering märkte vi att Bush hade en mycket aggressivare diskurs, till skillnad från Obama. Trots att båda presidenterna har befunnit sig under samma parlamentariska situation i Kongressen, det vill säga överrespektive underläge. Däremot ser vi att både Presidenterna har en tendens att, i förhållande till sig själva, bli mer aggressiva desto svårare det parlamentariska läget blir i Kongressen.

9 Slutsats

I vår analys har vi kommit fram till att det finns ett samband mellan en polariserad amerikansk Kongress och aggressivitet i Presidenternas diskurs. Det går att se ett tydligt samband, eftersom alla tre teorier som vi prövat stämmer överens med vår hypotes. Det vill säga att våra teorier pekar på en högre grad av aggressiv diskurs hos Presidenterna under stark polarisering, i förhållande till svag polarisering. Förutom vårt huvudsakliga forskningsproblem har vi även kommit fram till andra slutsatser. I vår undersökning kan vi konstatera att partiernas mandatfördelning i Kongressen inte spelar en påverkande roll under svag polarisering. Det betyder att under svag polarisering har inte det parlamentariska läget någon betydelse för aggressiviteten i Presidenternas diskurs, oavsett om Presidenten har överläge respektive underläge i Kongressen. Till skillnad från stark polarisering där partiernas mandatfördelning spelar en viss roll för graden av aggressivitet. Alltså tenderar Presidenterna att använda sig av en aggressivare diskurs vid underläge i Kongressen under stark polarisering.

Referenser

Litteratur

Bergström, Göran & Kristina Boréus. 2013. *Diskursanalys*. Göran Bergström & Kristina Boréus (red.) Textens Mening och Makt – Metodbok i samhällsvetenskaplig text och diskursanalys. Lund: Studentlitteratur.

Bergström, Göran & Kristina Boréus. 2013. *Innehållsanalys*. Göran Bergström & Kristina Boréus (red.) Textens Mening och Makt – Metodbok i samhällsvetenskaplig text och diskursanalys. Lund: Studentlitteratur.

Campbell, David. 1998. *Writing Security – United States Foreign Policy and the Politics of Identity*. Manchester: Manchester University Press.

Joireman, Sandra F. 2003. *Nationalism and Political Identity*. London: Continuum.

Kalmoe, Nathan P. 2012. *Mobilizing Aggression in Mass Politics*. Diss., University of Michigan.

McDermott, Rose. 2004. *Political Psychology in International Relations*. Ann Arbor, Michigan.: The University of Michigan Press.

Konferenstryck

Waever, Ole. 2004. *Aberystwyth, Paris, Copenhagen - New Schools in Security Theory and their Origins between Core and Periphery*. Montréal Conference Paper: International Studies Association.

Artiklar

Shudson, Michael 1982. *The Politics of Narrative Form: The Emergence of News Conventions in Print and Television*. Daedalus. Vol. 111, No. 4: 97-112.

Van Swol, Lyn M. 2009. *Extreme Members and Group Polarization*. Social Influence. Vol. 4, no. 3: 185-199.

E-böcker

Various. 2007. *Complete State of the Union Addresses (1790-2006)*. Project Gutenberg. <http://www.gutenberg.org/ebooks/5050> (hämtad 2014-12-02).

Internetkällor

Andersson, Bo Inge. 2012. "Vikter och motvikter" – så styrs USA. *Sveriges Television*. <http://www.svt.se/nyheter/vikter-och-motvikter-sa-styrs-usa> (hämtad 2014-12-06)

Central Intelligence Agency (CIA). 2014. The World Factbook - United States. *Central Intelligence Agency*. <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/us.html> (hämtad 2014-12-04)

Obama, Barack 2009. Remarks of President Barack Obama – As prepared for delivery Address to Joint session of Congress. *The White House*. http://www.whitehouse.gov/the_press_office/Remarks-of-President-Barack-Obama-Address-to-Joint-Session-of-Congress/ (hämtad 2014-12-04).

Obama, Barack 2010. Remarks by the President in State of the Union Address. *The White House*. <http://www.whitehouse.gov/the-press-office/remarks-president-state-union-address> (hämtad 2014-12-04).

Obama, Barack 2012. Remarks by the President in State of the Union Address. *The White House*.

<http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2012/01/24/remarks-president-state-union-address>
(hämtad 2014-12-04).

Obama, Barack 2013. Remarks by the President in State of the Union Address. *The White House*.

<http://www.whitehouse.gov/the-press-office/2013/02/12/remarks-president-state-union-address> (hämtad 2014-12-04).

United States House of Representatives. 2014. Party Division of the House of Representatives 1789 – Present. *United States House of Representatives*.

<http://history.house.gov/Institution/Party-Divisions/Party-Divisions/> (hämtad 2014-12-02)

United States Senate. 2014. Party Division in the Senate, 1789 – Present. *United States Senate*.

http://www.senate.gov/pagelayout/history/one_item_and_teasers/partydiv.htm (hämtad 2014-12-02).

University of Copenhagen. 2015. Ole Weaver – Professor, Centre Director. *University of Copenhagen*. [http://research.ku.dk/search/?pure=en%2Fpersons%2Fole-waever\(616ba573-b094-46ed-a29b-56d8f2a5049e\)%2Fcv.html](http://research.ku.dk/search/?pure=en%2Fpersons%2Fole-waever(616ba573-b094-46ed-a29b-56d8f2a5049e)%2Fcv.html) (hämtad 2015-01-15).

Voteview. 2014. The Polarization of the Congressional Parties. *University of Georgia*.

http://www.voteview.com/political_polarization.asp (hämtad 2014-12-10).

Appendix

I följande bifogade material kommer vi att ge exempel på hur vi har genomfört vår diskursanalys.

“Today, the organization that attacked us on 9/11 is a shadow of its former self. It's true, different al Qaeda affiliates and extremist groups have emerged -- from the Arabian Peninsula to Africa. The threat these groups pose is evolving (Vår understrykning). But to meet this threat, we don't need to send tens of thousands of our sons and daughters abroad or occupy other nations. Instead, we'll need to help countries like Yemen, and Libya, and Somalia provide for their own security, and help allies who take the fight to terrorists, as we have in Mali. And where necessary, through a range of capabilities, we will continue to take direct action against those terrorists who pose the gravest threat to Americans.”
(Barack Obama, 2013)

Ovanstående stycke hjälper oss med att förklara hur vi använder oss av säkerhetsisering i analysen. Vi väljer ut ett citat eller flera som stämmer överens med den teoretiska definitionen av säkerhetsisering. Tillexempel citeratet *“The threat these groups pose is evolving”*. Presidenten menar med detta citat att hotet mot den amerikanska säkerheten utvecklas. Detta legitimerar fortsatt kraftfulla handlingar för att bemöta dessa hot. Alltså konstruerar han USA:s relation med terrorgrupper som ett fortsatt starkt säkerhetshot på den politiska agendan. Med andra ord har Presidenten säkerhetsiserat sitt budskap och antagit en aggressiv diskurs.

“Since 9/11, we have taken the fight to these terrorists and extremists. We will stay on the offense. We will keep up the pressure, and we will deliver justice to our enemies.

We are engaged in the defining ideological struggle of the 21st century. The terrorists oppose every principle of humanity and decency that we hold dear.”

(Vår understrykning). (George W. Bush, 2008)

Sista stycket bidrar till att förklara hur vi använder oss av identitetssäkerhet i analysen. Citatet som vi väljer ut är "*The terrorists oppose every principle of humanity and decency that we hold dear*". Presidenten menar att vi måste utrota terrorgrupper eftersom de går emot amerikanska värderingar, vilket utgör ett ideologiskt hot mot USA. Alltså använder Bush den amerikanska identiteten för att legitimera kraftfulla åtgärder mot terrorgrupperna och antar därmed en aggressiv diskurs.